

ΓΕΝΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 18 ΙΟΥΛΙΟΥ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΡΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 18 Ιουλίου.

Ἴδιαίτερον γράμμα τῆς 13 τοῦ ἐνεστῶτος ἐκ τῶν Μύλων τοῦ Ναυπλίου ἀναγγέλλει ὅτι:

Τὸ προπαρελθὸν σάββατον, 7 Ἰουλίου, περὶ τὸ δειλινὸν ὥφασεν ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἐπὶ τοῦ Ρωσσικοῦ ἱμέρου Ἀζόφ εἰς τὰς ἐκροὰς τοῦ Παρίσου (Μασούκα πῦ Νησίου). Τὴν ἐπαύριον ὁ Ἐκτακτος Ἐωτρωσος τῆς κάτω Μεσσηνίας Κύριος Γ. Ψύλλας μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Νικήτα οὐαγγελίαν νὰ τὸν προσφέρουν τοὺς σεβασμούς των. Εύροντες δὲ τὴν Αὔτοῦ Ἐξοχότητα ἐπὶ ποδὸς διὰ τὴν ἐπισκεφθῆ τὴν παράλιον κωμόπολιν τῆς Δυτικῆς Σπάρτης, Ἀρμυρίου, τὸν ἡκολούθησαν κατὰ διαταγῆν του. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἡ Α. Ε. περὶ τὸ δειλινὸν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ δίκροτον, καὶ τὴν ἐπαύριον τὸ ἐσπέρας οὐαγγελίαν εἰς Φρυξαλοκάμαραν, ἀποφασίσας νὰ κάμη τὴν ὁδοιπορίαν των διὰ Ξηρᾶς εἰς Ναύπλιον, διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς κατηρηματικές πόλεις καὶ χωρία τῆς Πελοποννήσου, καὶ τὴν παρηγορήσῃ μὲ τὴν παρουσίαν του τοὺς πολλὰ βασικέμοις κατοίκους, οἵτινες καὶ τὸν οὐαδέχοντο μὲ μεγάλα δείγματα χαρᾶς καὶ σέβας καθ' ὅλα τὰ οὐασοῦν κατοικημένα χωρία. Ἡ Α. Ε. ἔφασε τὴν 13 πρὸ τῆς μεσημβρίας εἰς τοὺς Μύλους Ναυπλίου, ὅπου ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ τὸν συνοδεύσουν καθ' ὅλον τὸν δρόμον οἱ ἄλλοι εἰρημένοι Ἐκτακτος Ἐωτρωσος καὶ στρατηγὸς, καὶ ἐπέβη ἐπὶ τῆς φρεγάτας Ἐλένης, ἥτις εὑρίσκετο πραγμένη ἔμπροσθεν τοῦ Ναυπλίου.

Εἶναι κοινῆς χαρᾶς ἄξιον ὅτι, ἐν τῷ μέσῳ τῶν φριπῶν τεύτων καύσεων ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης διαβάσσων τοιούτους ἀθλίους δρόμους εἰς τόσον ὀλίγον καιροῦ λάσπημα, εὐρίσκεται μόλοντοῦτο κάλλιστα εἰς τὴν ὑγείαν του. Τοῦτο δὲ τὸ νὰ ἀντέχῃ τόσον πολλὰ εἰς τοὺς κόπους καὶ εἰς τὴν κακωτάθειαν, εἶναι εὐτυχία τῆς πατριδός.

— Προχθὲς ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἔφασε διὰ Ζαλάτσης εἰς Ἐλευσίνα, καὶ χθὲς ἐπέρασεν εἰς Πόρον, ὃντος κατὰ τὸ παρὸν εὑρίσκεται.

— Ο τόπος μας, ἀφοῦ χθὲς ἐπέρασε τὴν διορίαν ἐκκαθάρσεως του, σήμερον λαμβάνει ἐλευθέρων

κοινωνίαν μὲ ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας.

Καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τῆς ἐκκαθάρσεως τὰ ἐκτελεσθέντα ὑγειαστυμοικὰ μέτρα ὅχι μόνον μᾶς ἐπροφύλαξαν ἀπὸ τὰ ἐπαπειλοῦντα δεινὰ τοῦ μολύσματος, ἀλλὰ καὶ συνετέλεσαν πολὺ διὰ τῆς καβαριότητος τῶν δρόμων, τῶν οἰκιῶν κτλ. εἰς τὸ νὰ διατηρηθῇ ἄκρα ὑγεία, ὅποιαν κατὰ τὸ παρὸν ἀπολαύει διότοις ἐναντίον τῆς ὥρας τοῦ χρόνου καὶ τῆς σκληραγγίας τῆς ἐνδεοῦς τάξεως.

— Άποδο γράμματα τῶν 24 Ιουνίου τοῦ παρελθόντος ἀπὸ Κρήτης μανθάνομεν τὰ ἀκόλουθα.

“Οτις ἐν σῶμα συνιστάμενον ἀπὸ 300 περίπου Τούρκους, διαβαῖνον τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Μιλωνοτάμου διὰ νὰ οὐαγγελίαν εἰς τὸ Ηράκλειον (Κάνδιαν), ἐκτυπήθη ἀπὸ τοὺς ὀπλαρχηγοὺς Γεώργιου Τζουδερὸν, Ἀλεξανδρῆν καὶ Παλμέτην κατὰ τὰ στενὰ τῶν Μαύρων Λιθαρίων πλησίον τοῦ Γαγάζου, τὸ ὄποιον κατεστράφη σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου.

Πολλὰ διδόμενα προοθέτουν εἰς τὰ γράμματα ταῦτα. Μᾶς ἐπιβεβαιόνουν καθ' ἡμέραν τὸν θάνατον τοῦ Μουσταφᾶ πασᾶ· βεβαιοῦται ὅτι αὐτὸς ἔλαβεν εἰς τὴν διάβασιν τῶν Σφακιανῶν στενῶν τρεῖς πληγὰς, καὶ ὅτι ὁ Κεχαγιάς του ἐνεργεῖ σήμερον τὴν νέαν στρατολογίαν ἀπὸ αὐτοῦ· ὅτι εἰς τὴν σκηνήν του δὲν συχνάζουν πλέον οἱ ἀξιωματικοί του καὶ λοιποὶ κατὰ τὴν συνήθειάν των. Ἀκριβῆ πληροφορίαν ὅμως περὶ τούτων ἀκόμη δὲν ἔχομεν.

Οι Τούρκοι συνάζονται πάλιν. Λέγουν ὅτι θέλουν ξαναδοκιμάσεις καὶ αὖθις τὴν τύχην των εἰς τὰ Σφακιά· τὸ πιθανότερον ὅμως εἶναι, λέγουν, ὅτι συνάζονται διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ δεσμίσουν γεννήματα, ἀπὸ τὰ ὄποια ἔχουν μεγάλην ἔλλειψιν.

Οι Σφακιανοί καὶ ἄλλοι ἐσυσσωματόνυτο εἰς τὰ Ἀσκήφου, διὰ νὰ ὄρμήσουν ἐναντίον εἰς τὸ κατὰ τοὺς Ἀρμένους καὶ Στύλων τοποθετημένον στρατόπεδον τοῦ ἐχθροῦ.

Τὴν 11 τοῦ ἐνεστῶτος, καθ' ἣν ἡμέραν ἡ θεορότης τῆς ἀτμοσφαίρας ὑψώθη αἰφνηδίως εἰς μεγάλον βαθμὸν, ὀκτὼ ἄνθρωποι ἀπέθανον εἰς τὴν Αγιάν την Θεσσαλίαν ἀπὸ τὴν καῦσιν, εὑρεθέντες εἰς τὴν πεδιάδα.

— Γράφουν ἐκ Σκοπέλου ὅτι διερμηνεὺς τῆς Γαλ-

λικῆς Πρεσβείας ἐπέστρεψεν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ὅτι ὁ Σουλτάνος διὰ φίρμανίου ἀπαγορεύει τὸ νὰ διδωται ἐκ τῆς ἐπικρατείας του ζωστροφίαι εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ πολεμικὰ πλοῖα.

Ἐκτὸς τῶν περιφήμων ληστῶν Σάσσα καὶ Πάνου, τοὺς ὄποιους ἐξ ἀρχῆς συνέλαβε μετὰ τῶν συνεργῶν των καὶ ἔστειλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὁ Ἐκτάκτος ἐπίτροπος τῶν Βορείων Σποράδων Κύριος Ἀναστάσιος Λόντος, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν συνέλαβε πάλιν εἰκοσι πέντε ἄλλους στρατιώτας, οἵτινες λειτοτακτήσαντες μετήρχοντο τὴν πειρατείαν, καὶ τοὺς διεύθυνε μὲ τὸ ἴδιον τῶν πλοιάριον εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ τύχωσε καὶ αὐτοὶ τὰ ἐπίχειρα τῆς κακουργίας των. Ἐν δὲ ἔτερον σῶμα λειτοτακτῶν στρατιωτῶν κατέφυγεν εἰς Συκέαν [Σκιώνην], ἀλλὰ τὸ παράδειγμα τοῦ πρώτου τὸ ἔκαμε νὰ κλίνῃ τὸν αὐχένα, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν συγχώρησιν τῆς Κυβέρνησεως.

Τοιουτότοτας αἱ ἄθλιαι ἐκεῖναι νῆσοι, αἵτινες ἐπασχοῦ ὥχι ὀλίγου ἀπὸ τοὺς ληστὰς, ἐξησφαλίσθησαν ἦδη καὶ ἀπολαμβάνουν ἄκραν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἄπο τὰς νεωτέρας Γαλλικὰς καὶ Ἀγγλικὰς ἐφημερίδας μανθάνομεν ὅτι ἡ Πορτογαλλία εὑρίσκεται εἰς μεγάλας ἐμφυλίους ταραχὰς, ἐξ αἰτίας τῶν φιλοδέξων σκοτῶν τοῦ Κύρ Μαχάλου, ὅστις διορισθεὶς ἐπίτροπος παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κύρ Πέτρου τοῦ ἐν Βρασιλίᾳ βασιλεύοντος, σπεύδει νὰ σφετερισθῇ τὰ δίκαια τοῦ νομίμου ἐκείνου βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας. Μέγα μέρος τοῦ στρατεύματος ἐκπρύχθη ἦδη ἐναντίον τοῦ ἐπιχειρήματος του. Τὸ κόμμα, τὸ ὄποιον φαίνεται ὅτι ἔχει διάθεσιν νὰ τὸν ὑπερασπισθῇ, εἶναι ἀσήμαντον. Ὁλαι σχεδὸν αἱ γειτνιάζουσαι τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις ἀποδοκιμάζουν τὸ κίνημά του. Καὶ εἶναι πολλὰ ἐνδεχόμενον ὅτι μέχρι τοῦδε πρέπει νὰ παραιτήθῃ ἀπὸ τὰ ἀδύνατα σχέδιά του.

Ἐκ Βερολίνου, 24 Μαΐου N.

Ἡ περὶ αὐδετερότητος διακήρυξις τῆς αὐλῆς μας, περὶ τῆς ὁποίας ώμιλησαν αἱ ἐφημερίδες, δὲν ἐδόθη ποτὲ κατὰ τὸν ὄποιον προσάπτουν εἰς ἀυτὴν τύπον. Εἶναι βεβαίωτας ὅτι ἡ Προυσία θέλει φυλάξει τὴν αὐδετερότητα, καὶ ὅτι ἡ ἀπόφασις αὗτη διεδηλώθη εἰς τὰς διαφόρους αὐλὰς, ὡς εἶναι συνήθεια ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀπόφασις αὗτη ἀνεκοινώθη εἰς εἴδος διακήρυξις παρομοίας μὲ τὸ Κήρυγμα τῆς Ρωσίας. Ἡ οὐδετερότης τῆς Προυσίας στηρίζεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι μία ἄλλη γειτνιάζουσα Δύναμις θέλει μείνει ὡσαύτως ἀδιάφορος εἰς τὸν πόλεμον.

[Journal des Débats.]

Περίληψις τοῦ φιρμανίου τοῦ εἰς τὰ τζαμεῖα τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀναγνωσθέντος πρὸς τὸν Τουρκικὸν λαὸν

διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ βασιλείου [κατὰ τὴν Γεν. Ἐφημ. τῆς Αὔγουστης] “Χρεωστεῖ ὁ λαὸς τῶν Μουσουλμάνων νὰ φέρῃ συνεχῆ κατὰ νοῦν, ὅτι ἡ ἐπανάστασις τῶν Ἑλλήνων ἐφείλκυσε εἰς ἑαυτὴν ὅλην τὴν προσοχὴν τῆς Κυβέρνησεως, καὶ ὅτι ἐν καιῷ ἐβλήθησαν εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ μέσα διὰ τὴν καταθλίψιν. Τώρα δὲ εἰς αὐτὴν τὴν πυρκαϊὰν προτίθεται νέος ἐχθρός, καὶ σπεύδει μὲ τὸ πῦρ καὶ μὲ τοὺς σίδηρους νὰ ἔξολοθρεύσῃ τὸ βασίλειον, νὰ καταισχύνῃ τὴν ἀγίαν ἡμᾶν πίστιν, νὰ αἰχμαλωτίσῃ ἐσταὶ καὶ τὰς γυναικάς σας. Ὁπλίσθητε, ἀνδρεῖοι Μουσουλμάνοι, ἐπατίου τῶν ἀπίστων Ρώσων. Πεντάκις τῆς ἡμέρας ψάλλονται εἰς τοὺς ιεροὺς ναούς σας αἱ συνήθεις προσευχαὶ, διὰ τῶν ὄποιων χάριτι τοῦ Προφήτου Νέλομεν νικήσει. Ὁπλίσθητε εἰς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος, οὕτω μᾶς παραγγέλλεις ὁ Ὅγιστος..”

Ἐκ Παρισίων, 7 Ιουνίου N.

Αἱ χρεῖαι τῆς εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα ὑπηρεσίας, τὰ ὄποια παρασκευάζονται εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ροχεφόρτου, ἀπαιτοῦν σημαντικήν τινα συλλογὴν ναυτῶν, καὶ πρέπει νὰ γένη μεγάλη κίνησις καθ' ὅλην τὴν ἐκτασίαν ναυτικῶν ἐπαρχιῶν.

[Ἐφ. τῆς Φλωρεντίας.]

ΡΩΣΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑ.

Ἄξιωματικαὶ εἰδήσεις ἐκ τοῦ ἐν Σατουλόβα στρατοπέδου ἀπὸ 27 Μαΐου (8 Ιουνίου) 1828.

Ἀνεφέραμεν ἦδη περὶ τῶν ἐμποδίων, τὰ ὄποια εἶχον βραδύνει τὴν διάβασιν τοῦ Δουνάβεως, εξ αἰτίας τῆς παραδόξου πλημμύρας τοῦ ποταμοῦ τούτου. Αἱ δυσκολώτεραι ἐργασίαι εἶχον ἐκτελεσθῆ κατά τινας ἡμέρας ἐπάνω εἰς διάστημα τεσσάρων περίπου μιλίων, διὰ νὰ κατασκευασθῇ ἐν πρόχωμα ἐν τῷ μέσῳ ἀκόμη τοῦ Δουνάβεως. Ἐντὸς ὀλίγου ἐγγίσαμεν τὸ μέρος τῆς ὁχθῆς, ἐπὶ τῆς ὄποιας ἔμελλε νὰ στηριχθῇ ἡ γέφυρα ἀλλ' ὥφελησε ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ τὴν ἀκούσιον ἀργιτσορίαν εἰχεν ὑψώσει χαρακώματα ἐπὶ τῆς ὁχθῆς τοῦ Δουνάβεως, ἡ ὄποιας ἀνῆκεν εἰς αὐτὸν, ἔως σχεδὸν εἰς τὰς τύλας τῆς Ἰσάκτσας, τὰ εἶχε καθωτλισμένα μὲ κανόνια καὶ ἀτέστητα τὸν σκοτών τοῦ νὰ μᾶς ἀκτισταθῇ εἰς τὴν διάβασιν. Ἡ δέσις τοῦ ἥτου ὥφελιμωτάτη ἡ Τουρκικὴ ὁχθη τοῦ Δουνάβεως παριστανε μίαν ἄλιστην καταφύτων λόρων, οἵτινες ἐποκρατοῦν τὴν ὁχθην τὴν σχηματίζουσαν τὰ σύνορα τῆς Ρωσίας. Τεία Τουρκικὰ κανονοστάσια ἐπερροβόλουν καθ' ἡμῶν τὸ δεξιὸν κέρας τοῦ ἐχθροῦ ἐπεστηρίζετο εἰς ἀδιαβάτους βάλτους, τὸ δὲ ἀριστερὸν ὑπερασπίζετο ἀπὸ τὸ φρούριον αὐτὸ τῆς Ἰσάκτσας. Τοιαύτη ἥτου ἡ δέσις, τὴν ὄποιαν ἥτου ἀνάγκη νὰ κυριεύσωμεν διὰ τῆς δυνάμεως, διὰ νὰ κατορθώσωμεν τὴν διάβασιν. Ὁθεν ἐν τάγμα εὐρώνων περῶν ἐπέβη κατὰ τὸ Ἰσμαήλ, καὶ ἀνέωλευσε τὸν Δούναβιν ἐπὶ πλοίων ἐμπορικῶν ναυλωμένων διὰ τὴν σημαντικήν ταύτην ἐκστρατείαν, συναδευμένων καὶ ἀπὸ

πλατιά τοῦ στολίσκου μας. Ἐφ' ἑτέρου μέρους δύο μέραι τοῦ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ρουτσέσιον στρατεύματος συνθήσαν εἰς τὸν τόπον, ὃπου ὁ ποταμὸς ἔμελλε νὰ τερψθῇ, καὶ τὴν 26 Μαΐου ὁ Μεγαλειότατος αὐτοκράτωρ μετέβη πρὸς τὸ ἐστέρας πλησίον εἰς τὰ στρατεύματα του. Ἐφθασαν δὲ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καὶ εἰς τὴν Ἰσμαῆλ ἐμβιβασθέντες. Δόσας δὲ τὰς διατάγματας τοῦ ὁ αὐτοκράτωρ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἔμελλε νὰ ἔρθῃ ὁ ἔχθρος ἀπὸ τὴν ἐτέραν ὥχθην, τὴν ὄποιαν ἐκράτη, οὐδέγεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν συνταγμάτων τοῦ Τσαρεγιούφ καὶ τοῦ Πολτάζα. Ἐκεῖ ἐτελέσθη πάνδημος ἡξολογία διὰ νὰ ἐπικαλεσθεῖν τὴν θείαν σκέψην κατ' ἐπειγόντην ἀποφασιστικὴν ὥραν. Τὴν 27 περὶ τὴν πρώτην ὥραν τοῦ ὅρθρου ὁ αὐτοκράτωρ εὑρίσκετο ἡδη ἐπί της λόφου κειμένου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ προχώματος, τὸ ὄποιον ἔφερε εἰς τὸν Δουνάβιον. Πρὸς τὸ ἔξημέρωμα ἐκανονιστάσιον ἦξεν 24 κανονίων τῶν 12, τὸ ὄποιον εἶγομεν κατασκευάσει διὰ νὰ ἀποστομώσωμεν τὰ Τουρκικὰ κανονιστάσια, ἥρχισε νὰ κανονοβολῇ ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ στολίσκου μας. Οἱ Ὀθωμανοὶ μᾶς ἀνταπεκρίθησαν ἱκμαῖοις ἀλλ' ὅμως μὲν τὸν πυροβολισμὸν των, τὰ στρατεύματά μας ἐπεβιβάσθησαν, καὶ ὁ Ἐτμαν τῶν Ζαπορόγων Κοσάκων τῶν νεωστὶ ἐλθόντων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ αὐτοκράτορος ἐπρόσφερεν εἰς τὴν Α. Μ. τὰ ἰλαφρά του πλοιάρια, καθὼς καὶ τοὺς Κοσάκους του, καὶ ἐφαίρεσε πάραντα τὸν πλέον ἐνεργητικὸν καὶ ἐπωφελῆ εἰς τὴν ἐπιβίσαιν δῆλον. Διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὴν Τουρκικὴν ὥχθην τὰ στρατεύματά μας, εἶχον ἀφ' ἐνὸς μέρους νὰ ὑποφέρουν τὸν πυροβολισμὸν τῶν ἔχθρων, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ διαπεράσωσιν ἔνα βαθὺν βάλτον ἀλλὰ δὲν ἐθράψαν νὰ νικήσωσιν ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ νὰ πατήσωσι τὴν δεξιὰν ὥχθην τοῦ Δουνάβεως.

Ο διοικητὴς τοῦ στολίσκου Παναγιώτης κατετάνος τὴν δευτέρας τάξεως, ἀν καὶ πληγωμένος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πράξεως, δὲν παρήγετε τὴν ἀρχηγίαν. Τέλος πάντων περὶ τὴν 11 ὥραν τὸ πρωὶ τὰ ἔχθρικὰ κανονιστάσια, μολονότι τὸ ἐν ἦξεν αὐτῶν ἀνετράπη διὰ ὑπονόμου καὶ ἡ ἵκρησις του εἶχε φονεύσει καὶ πληγώσει τριάκοντα ἀνδρῶν, εύρισκοντο εἰς τὴν ἔξουσίαν μας. Ὁκτὼ τάγματα καὶ πολλὰ κανόνια εἶχον ἀποβιβάσθη. οἱ δὲ Τούρκοι εἶχον παντάπασιν ὀπισθοδρομήσει πρὸς τὸ φρούριον την Ἰσάκτσαν, τῆς ὄποιας ἐπωδούλησαν ἐν ἐκ τῶν προστείων. Ἐχασαν 12 κανόνια, 2 ὄλμους καὶ 1 ὀδούζιον. Ἡ ἴδική μας δημία ὑπῆρξεν ἀσήμαντος ως πρὸς τὰς δυσκολίας, τὰς ὄποιας εἶχομεν νὰ νικήσωμεν. Ἡ δὲ τὸν Τούρκων δὲν εἶναι ἀκόμη γνωστή.

Εἰς αὐτὴν τὴν λαμπρὰν πρᾶξιν ἐπεράσθη ὁ Δουνάβιος ὑπὸ τὸ πῦρ αὐτὸ τοῦ ἔχθροῦ. Τίστοτε δὲν ἀνθίσταται ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἔξης εἰς τὴν στάσιν τῆς γεφύρας μας, τῆς θέλει τελειώσει ἐντὸς δύο ἡ τριῶν ἡμερῶν.

Ο αὐτοκράτωρ διώρισε συνταγματάρχην καὶ τὸν ἐπίμορφο μὲ τὸ παράσημον τοῦ σταυροῦ τοῦ τάγματος τοῦ

Αγίου Γεωργίου, τὸν Ἐτμὰν τῶν Ζαπορόγων Κοσάκων. Η Α. Μ. τὸν ἔδωκε πρὸς τούτοις 10 σταυροὺς διὰ στρατιώτας τῆς αὐτῆς τάξεως, διὰ νὰ τοὺς μαιράσῃ μεταξὺ τῶν ἴδικῶν του.

Τὸ ἐστέρας τῆς 26 Μαΐου τέσσαρες Κοσάκοι τοῦ Δὸν εἶχον διαβῆ τὸν Δουνάβιον ἐπὶ τίνος λέμβου. Ἐγνωρίσαν τὸ ἐπιτηδειότερον εἰς τὴν ἀπόδοσιν μέρος, καὶ εἶχον περάσει τὴν νύκτα ἐπὶ τῆς Τουρκικῆς ὥχθης. Διὰ νὰ ἀνταμείψῃ τὸ τόσον λαμπτρὸν τοῦτο ἀνδραγάθημα ὁ αὐτοκράτωρ, τοὺς ἔδωρησε τὸν σταυρὸν στρατιώτου τοῦ Αγίου Γεωργίου, καὶ τοὺς συγκατέταξεν εἰς τὴν φρουράν.

Ταύτην τὴν ὥραν ἡμεῖς κατέχομεν τὴν θέσην, τὴν ὄποιαν παρήγισεν ὁ ἔχθρος, καὶ τὰ στρατεύματά μας ἐνασχολοῦνται εἰς τὰς ἀναγκαῖας ἐργασίας διὰ νὰ σκεπωσθῇ ἡ γέφυρα.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στρατοπέδου ἀπὸ 30 Μαΐου 9^η ὥρᾳ τῆς ἐστέρας.

Ἄφοῦ τὰ στρατεύματα διέβησαν διὰ τῆς βίας τὸ Δουνάβιον τὸ πρωὶ τῆς 27 Μαΐου, ὁ ποταμὸς ἐσκεπάσθη καθ' ὅλον τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἀξιομνημονεύτου ταύτης ἡμέρας ἀπὸ πλοιάρια, τὰ ὄποια μετέβαζον τοὺς στρατιώτας μας καὶ τὸ πυροβολικόν μας εἰς τὰς θέσεις, τὰς ὄποιας εἶχεν ἀφήσει ὁ ἔχθρος. Εύρηκαμεν δὲ ἀκόμη 4 κανόνια, 1 ὀδούζιον καὶ μίαν σημαντικὴν ποσότητα πυρίτιδος κόνεως καὶ ἐφοδίων εἰς μίαν τῶν ὅδων τῶν πλησιαστέρων εἰς τὴν Ἰσάκτσαν.

Τὴν ἐπαύριον 28 Μαΐου ἐξηκολούθησεν ἡ διάβασις. Επεχειρίσθησαν δὲ μὲ μεγάλην δραστικότητα αἱ ἐργασίαι, τὰς ὄποιας ἀπαιτοῦσεν ἡ στάσις μιᾶς γεφύρας. Κατὰ τὴν 11 ὥραν τὸ πρωὶ ὅλα τὰ ἐπίλοιπα τοῦ προαστείου τῆς Ἰσάκτσας ἐπυρωπολήθησαν ἀπὸ τὸν ἔχθρον. Μετὰ τὴν μεσημέριαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ αὐτοκράτωρ ἐπέρασεν εἰς τὴν Τουρκικὴν γῆν. Η Α. Μ. διέβη τὸν Δουνάβιον φερόμενος ἀπὸ 10 Ζαπορόγους Κοσάκους, ὑπηκόους πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τῆς Πόρτας, σίτινες εἶχον λάβει τὸν σταυρὸν τοῦ Αγίου Γεωργίου. Ο Ἐτμαν αὐτῶν, παρὸλίγον πασᾶς δύο οὐρῶν, ἐκράτει τὸ πηδάλιον. Κατὰ παράδοξον συγκυρίαν ὁ αὐτοκράτωρ ἔλαβε τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὴν εἰδησίν ὅτι ὁ Σιάχ τῆς Περσίας εἶχε δώσει τὸ ὄνομα τῆς Α. Μ. εἰς ἐν τῶν ταγμάτων τῆς φρουρᾶς του. Ο αὐτοκράτωρ ἐπεσκέφθη ὅλας τὰς θέσεις, τὰς ὄποιας οἱ Τούρκοι εἶχον παραιτήσει τὴν παρελθούσαν ἡμέραν. Η Α. Μ. ἐχάρισεν εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Βιττεγκέστέην ἐν τῶν κανονίων τῶν εὑρεθέντων εἰς μίαν τῶν Τουρκικῶν θέσεων. Εἰς δὲ τὴν ἐπιστροφήν του ἐπέβη μὲ τοὺς αὐτοὺς Ζαπορόγους Κοσάκους, καὶ μετεφέρθη ἀπὸ τοὺς ἴδιους εἰς τὴν Ρωσικὴν ὥχθην τοῦ Δουνάβεως.

Τὴν 29 Μαΐου ὁ πασᾶς τῆς Ἰσάκτσας ἀνήγγειλεν ὅτι θέλει νὰ παραδώσῃ τὸ φρούριον. Εφευεστόν δὲ πρὸ τοῦ ὅτι τῷ ἐπετρέπετο καιρὸς ἔως εἰς τὴν αὔριον τὴν 10 ὥραν τὸ πρωὶ, διὰ νὰ δεχθῇ τὴν συνθήκην, ἡ ὄποια τὸν ἐπροτάθη. Τὴν 30 τὸ φρούριον ἡ Ἰσάκτσα εύρισκετο περ-

οικλώμενόν ἀπὸ δύο μοίρας τῶν στρατευμάτων μας, καὶ ὃ αὐτοκράτωρ διέρχετο τὴν σειρὰν τῶν προσθεφυ-
ακῶν, ἔφενται δύο κήρυκες Ὀθωμανοὶ διὰ νὰ μᾶς εἰδο-
μούσωσιν ὅτι ὁ φρούραρχος θέλει δεχθῆ τὰς συνθήκας
καὶ θέλει εἶναι ἔτοιμος νὰ παραδώσῃ τὸ φρούριον.
Οἱ συνθῆκαι, αἱ ὅποιαι ἐκανόνιζον τὴν παράδοσιν τοῦ φρου-
ρίου οἵσαν σχεδιασμέναι. Περὶ δὲ τὴν 3 ὥραν δύο πα-
σάδες, ὁ Ἐβούλ πασας διοικητὴς τῆς Ἰσάκτσας, καὶ ὁ
ασάν πασας, ὅστις ἡναγκάσθη νὰ καταφύγῃ ἐκεῖ, ἐπει-
τὰ στρατεύματά του εἶχον διασκορπισθῇ εἰς τὴν μά-
ρτυν τῆς 27, ἥλθον νὰ προσφέρουν τὴν ὑπόκλισίν των εἰς
αὐτοκράτορα ὀλίγον μακρὰν τοῦ φρουρίου. Συγχρόνως
τὰ στρατεύματά μας ὅδηγηθέντα καὶ εἰσαχθέντα ἀπὸ
τοὺς πασάδες ἐκράτησαν τὰς πύλας, καθὼς καὶ τὰ κανο-
νοστάτια τῆς Ἰσάκτσας· καὶ ἐκεῖνο, τὸ ὄποιον φαίνεται
ν' ἀποδείχην ὅτι ὁ ἐνεστὰς πόλεμος δὲν εἶναι παντάπασιν
οὔτε ἐθνικὸς, οὔτε Δρησκευτικὸς μεταξὺ τῶν Τούρκων, εἶναι
ὅτι ἐμβαίνοντα εἰς τὴν πόλιν τὰ στρατεύματά μας εὑ-
ρῆκαν τὰ ἐργαστήρια ἀνοιγμένα καὶ τοὺς κατοίκους προ-
θύμους νὰ τὰ δεχθοῦν. Μετ' ὀλίγον δὲ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ
στρατιῶται μας ἡμέρησαν ἡσύχως μὲ αὐτούς.

Ἡ φρουρὰ τῆς Ἰσάκτσας καὶ οἱ ἄνω εἰρημένοι δύο
πασάδες ἔλαβον τὴν ἀθειαν ν' ἀναχωρήσωσι μ' ὅλην τὴν
ἐλευθερίαν ἀλλὰ 85 κανόνια, 17 σημαῖαι, τὰ πολεμ-
εφόδια καὶ αἱ ζωτροφίαι, αἱ ὅποιαι εἶναι πλουσιωτάσσοχοι
εἰς τὸ φρούριον, ἔτεσαν εἰς τὴν ἔξουσίαν μας. Τὴν αὐτὴν
ἐκείνην ἡμέραν ἐλάβομεν τὴν εἰδῆσιν περὶ μιᾶς μάχης,
ἥτις συνέβη τὸ πρῶτον τῆς 28 Μαΐου παρὰ τὴν Ἰεραίλαν
μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου καὶ τοῦ ἔχθρικοῦ στολίσκου. Οἱ
ἡμέτεροι διοικούμενοι ἀπὸ τὸν καστελλὸν Λαβαδόρσκην
συνίστατο ἀπὸ 17 πλοῖα παντὸς μεγέθους, ὁ δὲ τῶν
Τούρκων συνίστατο ἀπὸ 32. Ἡ ναυμαχία συνεκροτήθη
τὸ πρῶτον καὶ ἔγεινεν ἀρκετὰ ἀκμαία· ἀλλ' ἡ ἔχθρικὴ
ναυαρχίς δὲν ἥργησε νὰ καταβιβάσῃ τὴν σημαίαν, καὶ
μετά τινας ὥρας 25 ἀλλα Τουρκικὰ πλοῖα συνελήφθησαν,
ἔνθισθησαν, ἐπυρωτολήθησαν, ἡ ἐρρίφθησαν εἰς τὴν ξηράν.
Τὰ δὲ ἐναπολειφθέντα εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς 6 πλοῖα κατ-
έψυγον ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ φρουρίου Ματσίνου. Ἡ
ἐπιτυχία αὗτη χρεωστούμενη εἰς τὰ τολμηρὰ καὶ ἐν
ταῦτῳ φρέσιμα μέτρα τοῦ καστελλοῦ Λαβαδόρσκη, ὅστις
ἔλαβε τὸν βαθμὸν ἀντινανάρχου, καὶ εἰς τὴν ἀνδρίαν τῶν
ταυτῶν μας, ἀποκατέστησε πλέον κείσιμον ἀκόμη τὴν
δέσιν τῆς Ἰεραίλας, ἥτις ἔχασε πᾶσαν συγκοινωνίαν
μὲ τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Δουνάβεως. Ἡ πολιορκία τούτου
τοῦ φρουρίου καθ' ἡμέραν κάμνει νέας προσδούς.

Ἡ ἐώς τοῦ Δουνάβεως γέφυρα ἐτελείωσεν, ἐν τάγμα
ιωπικοῦ διαβαίνει κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν, καὶ ὅλον τὸ
στράτευμα μέλλει ν' ἀκολουθήσῃ.

Ἀπὸ τὴν 4 τοῦ Μαΐου τὸ διβάνιον τῆς Βλαχίας εἶχε
παρουσιάσει εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ρωσίας ἀναφοράν,

διὰ τῆς ὄποιας ἐπεκαλεῖτο τὴν προστασίαν του, καὶ τῆς
ὄποιας ὁ ἀπόρρητος σκοπὸς φαίνεται ὅτι νὰ συμ-
περιληφθῇ αὕτη ἡ ἐπαρχία εἰς τὰ κράτη τὰ ὑποκείμενα
εἰς τὸ σκῆνωτερον του. Προνοοῦσα δὲ ἡ Α. Μ. νὰ δώσῃ νέαν
ἀπόδειξιν τῆς μετριοφροσύνης της, ἀπεποιήθη ταύτην
τὴν προσφοράν.

[Ἐφημ. Κερκύρας.]

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΙΤΗΣ

Ο θάνατος τοῦ ἀριμνῆστου τούτου ἀνδρὸς συνδέεται
μὲ πρᾶξιν, ἥτις ἐμπορεῖ νὰ συναριθμηθῇ μὲ τὰς σπα-
νίας ἀνδραγαθίας τὰς χαρακτηριζούσας τοὺς ἥρωας τοῦ
πατριωτισμοῦ.

Εἰς τὸ πρῶτον σάλωτισμα τῆς ἐπαναστάσεως ὁ Ἡπε-
ιώτης εὗτος στρατηγὸς ἥλθεν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλ-
λάδα ἐπὶ κεφαλῆς διαφόρων συμπατριωτῶν του, μεταξὺ^{τῶν} τῶν ὄποιων ὅτο καὶ ὁ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκστρατείαν
τῆς Χίου θανατωθεὶς Κώνστας Τωνομένος. Ἡ γωνίσθη
εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν Αθηνῶν καὶ συνέβαλε τὰ μέγιστα
εἰς τὴν κυρίευσιν αὐτῆς διὰ τῶν ὑποιόμων. Μετὰ τὴν
κυρίευσιν τῶν Αθηνῶν ἡγανίσθη εἰς ὅλας τὰς μάχας τῆς
Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ ὅδηγίας τῆς
κεντρικῆς διοικήσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου. Εἰς τὴν μεγά-
λην ἐκστρατείαν τοῦ Δράμαλλη προσέβαλλε τὸν ἔχθρον
εἰς διάφορα μέρη, τοῦ ἐφόνευσε πολλοὺς, τοῦ ἐπῆρε πέν-
τε μεγάλα κανόνια καὶ ἄλλας πολεμικὰς ἀποσκευὰς
προκαταλαμβάνων τὰ στενά. Μετέβη ἐπειτα εἰς Κρήτην,
ῶσου ἡρίστευσεν εἰς διαφόρους μάχας, καὶ ἐπανελθὼν
εἰς Πελοπόννησον συνεμέθεξεν εἰς τὴν ἔνδοξον ἐκστρα-
τείαν τοῦ Καραϊσκάκη. Ἐσχάτως δὲ μετέβη πάλιν εἰς
Κρήτην μετὰ τοῦ Χατζῆ Μιχάλη, ὡς ἀρχηγὸς τοῦ πε-
ζικοῦ βοηθητικοῦ σώματος.

Εἰς τὴν ἐν Φραγκοκαστέλλῳ μάχην τῆς 17 τοῦ Μαΐου
οἱ ἡμέτεροι εὑρεθέντες περικυκλωμένοι ἀπὸ τὸν ἔχθρον
καὶ ἔχοντες νὰ ἀντισταθῶσιν εἰς δυνάμεις ἀσυγκρίτως
μεγαλητέρας, προσέβαλλον αὐτὸν μὲ ἀτελωτισίαν. Ἐδο-
μήκοντα πέντε ἀνδρεῖοι στρατιῶται ἀκολουθήσαντες τὸ
παραδειγμα τοῦ ἀνδρειοτάτου ἀρχηγοῦ των συνεδέθησαν
τοὺς πόδας, διὰ νὰ ἐγκαρτερήσωσιν ἀκλόνητοι εἰς τὴν
θέσιν, τὴν ὄποιαν ἀτεφάσισαν νὰ φυλάξωσι, καὶ διὰ νὰ
μὴν ἐπιζήσῃ κάνεις εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς μάχης. "Οὐλι
ἀτέθανον μαχόμενοι γενναίως, καὶ ἡ ἱστορία εὑρίσκει
παραδειγμα παράλληλον τοῦ ἥρωϊσμοῦ τῶν τριακοσίων
Σπαρτιατῶν τῶν μετὰ τοῦ Λεωνίδου ἀποθανόντων εἰς
Θερμοπόλιας.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.— Εἰς τὰ πρωτοτυπωθέντα φύλια
τῆς Ἐφημερίδος τοῦ τελευταίου Αρ. 50. Σελ. 205,
στήλη 6, στίχῳ 6, ἐτυπώθη κατὰ λάθος "ἀδελφὸς",
ἄντι "ἐξ ἀδελφοῦ".

ΜΟΗΗΝΙ